

רוני גולן

תשכ"ג - תשמ"ב

1963 - 1982

אלבום זה נכתב לזכרו של

רוני גולן

שנפל בכ"ז באלול תשמ"ב
בעת מילוי תפקידו

יהי זכרו ברוך

ילדות

רוני בן לשרה ומדרכי.
נולד ביום י"ד באייר תשכ"ג,
8.5.1963
בירושלים.

רוני למד בבית-הספר היסודי
"כרמלי" בבית-החינוך ובבית-
ספר "אורט".

למד את מקצוע החשמלאות.
בשנות לימודיו היה רוני פעיל
במסגרת בית-הנוער במושבה
הגרמנית בירושלים. הוא עסק
בספורט, בטיולים ובפעילות
חברתית מגוונת.

בית הספר הניסויי ירושלים

הוקם על ידי קבוצת הורים ואנשי חינוך בראשותו של פרופ' משה כספי, על בסיס הנחות היסוד של בתי ספר פתוחים ופרוגרסיביים בעולם.

בית הספר החל לפעול בספטמבר 1972.

בין המקימים היו פרופ' צבי לם, פרופ' יוסף באשי וד"ר אליעזר מרכוס שאף ניהל את בית הספר.

לאורך השנים פיתח צוות בית הספר כלים חינוכיים ותוכניות שאומצו על ידי מערכת החינוך, והיוו מקור השראה לבתי ספר ברחבי ישראל בחינוך הניסויי הפתוח, כדוגמת עבודות גמר במקום בחינת בגרות, למידה רב-גילית, עבודה בחטיבות צעירות ועוד.

בשנתו הראשונה למדו בבית הספר כ-100 תלמידים והוא שכן בשכונת אוהל משה.

בשנת 1987 פרצה שערורייה תקשורתית לאחר שדווח בעיתונות שאחד ממורי בית הספר הביע דעה בעד סירוב לשירות בשטחים. בשנת 1990 הוצתה מכוניתו של מנהל בית הספר מיכה שלוי לאחר שהזמין את אודי אדיב לדבר בפני התלמידים.

בית הספר הניסויי הקים בשנת 2010 בית ספר ניסויי יסודי נוסף, הניסויי ארגנטינה, בניהולה של חגית מנדלוביץ'.

החל משנת 2011 בית הספר הניסויי ארגנטינה נוהל על ידי גב' נעמי חזן. בית הספר שוכן בקריית היובל בירושלים, ופועל על פי אותה תפיסה רעיונית.

ב-2018 הוקמה חטיבת הביניים בבית הספר הניסויי-ארגנטינה.

פעילות חינוכית בית הספר מתנגד לדירוגים ולכן לא עורך מבחנים ולא מחלק ציונים. תוכנית הלימודים בבית הספר אינה מוכתבת מראש, ואינה נמדדת במונחים של הספק חומר. היא נבנית בידי המורים והתלמידים כחלק מתהליכי הלמידה ומתייחסת אל הלמידה כאל תהליך ולא כאל תוצר. עם זאת, מחויב בית הספר להכנת התלמידים הבוגרים לקראת בחינות הבגרות בסוף התיכון.

התלמידים בכל הגילאים מעורבים בבחירת חלק מתוכנית הלימודים ובבחירת דרכי הלמידה. בבית הספר התיכון, התלמידים מוזמנים לבחור לעצמם תוכנית לימודים אישית. הם משפיעים על מגוון תחומים הקשורים בפעילותו הלימודית והחברתית של בית הספר, ועל בחירת תלמידים ומורים חדשים המצטרפים אליהם. בבית הספר התיכון החליף מודל החונכות את כיתות האם, וכל תלמיד בוחר את המורה שילווה אותו באופן אישי.

תוכנית הלימודים של בית הספר מדגישה את תחומי המדע, האמנות והיצירה ומוסיפה העשרה בתחומים כמו שחמט, אמנויות לחימה, מוזיקה, דרמה ואיכות הסביבה (מגוון הנושאים משתנה משנה לשנה).

מיקום בית הספר במרכז העיר מאפשר פיתוח תוכנית למידה סביבתית, שכוללת התייחסות הן לסביבה העירונית הקרובה והן אל בתי גידול פתוחים, שבהם מבקרים התלמידים במסגרת תוכנית הטיולים הנהוגה בבית הספר בכל השכבות.

בית הספר מקיים קבוצות למידה רב-גילאיות ופעילות חונכות, התורמות ליצירת קשרים בין תלמידי בתי הספר היסודי והתיכון. בית הספר מקיים קשר עם קהילת בית הספר הערבי בעין רפא-נקובה, במסגרת פרויקט יצירתיות מסורתית ופולקלור.

אורט גבעת רם ע"ש יוסף חרמץ הוקם בשנת 1976 והוא נחשב לאחד מבתי הספר המובחרים של רשת אורט בישראל. בית הספר ממוקם בתוך קמפוס האוניברסיטה העברית בגבעת רם, באזור הפקולטות למדע של האוניברסיטה. המוסד מצויד כהלכה ללימודי הטכנולוגיה. נוסף על חדרי הלימוד יש בו אולם כינוסים גדול, ספרייה ומעבדות שונות, חדר מולטימדיה ומתקני ספורט מפוארים.

בית הספר קולט תלמידים בעלי מוטיבציה ויכולות
לימודיות גבוהות, ומציע להם תכנית לימודים מגוונת
המאפשרת לימודים טכנולוגים-מדעיים ועיוניים ברמה
גבוהה. קירבתנו לאוניברסיטה העברית בגבעת רם
מאפשרת שיתוף של תלמידינו בתוכניות אקדמיות,
וקבוצה של תלמידי בית הספר משולבים באופן מלא
בלימודי תואר ראשון (תכנית ייחודית בעיר ירושלים).
בבית הספר נחשפים התלמידים למעבדות
משוכללות, מרכז משאבים מודרני וחדרי מחשבים.
כל אלו מאפשרים למידה בסביבה מתוקשבת ויישום
ידע טכנולוגי מתקדם. מבחינה פדגוגית מוביל בית
הספר את תלמידיו להישגים גבוהים בשאיפה לבגרות
איכותית שתאפשר המשך לימודים במוסדות
אקדמיים שונים. אנו מאמינים בלמידה משולבת
פרויקטים כמהלך התפתחותי. המסגרות הארגוניות
של בית הספר, מכוונות כולן לתמיכה דרך למידה זו
ומהוות תשתית עבודה.

עם תום הלימודים יכולים הבוגרים להשתלב בלימודי
י"ג – י"ד בתחום האלקטרוניקה ובמסגרות שירות
שונות: שירות קרבי, מודיעין, המערך הטכנולוגי של
צה"ל, מכינות קדם צבאיות, שירות לאומי. בית הספר
מחנך לאחריות ולתרומה לקהילה, לאהבת אדם
והארץ, לערכי הדמוקרטיה ולהעמקת הזיקה למדינת
ישראל. בוגרי בית הספר משתלבים בכל תחומי
העשייה והחברה במדינת ישראל.

בית ספרנו חרט על דגלו הקניית השכלה רחבה
בתחומים רבים, בדגש על מדעים וטכנולוגיות
חדשניות, במטרה לעצב דור בעל ידע ויכולות גבוהות
במבט אל העתיד. אנו מחנכים למצוינות בתחום
הלימודי והחברתי. מקדמים ומקנים ערכים של קבלת
השונה, סובלנות, כבוד בית ספרנו חרט על דגלו
הקניית השכלה רחבה בתחומים רבים, בדגש על
מדעים וטכנולוגיות חדשניות, במטרה לעצב דור
בעל ידע ויכולות גבוהות במבט אל העתיד.

סמל בית הנוער העברי

בית הנוער העברי בבנייתו

בית הנוער העברי הוא המתנ"ס הראשון והוותיק בישראל. בית הנוער הוקם בירושלים בשנת 1950 כדי למנוע מנוער יהודי ללכת לפעילות של מוסד נוצרי. בשנותיו הראשונות פעל המוסד במבנה ברחוב הלל מול בי"ס שמידט ובשנות ה-60 נבנה עבורו מבנה חדש ברחוב הרצוג, בשכונת רסקו, ליד צומת פת.

בית הנוער העברי פעל בעיקר עם ילדים ונוער שסבלו מהזנחה בביתם. הבית קיים פעילויות עבור שתי קבוצות גיל: ילדים מגיל 7-15 ונערים מגיל 16 ומעלה. הפעילויות כללו סרטים, הצגות, טיולים ופעילויות ספורט.

בפברואר 1962 הונחה אבן פינה לבניין החדש של בית הנוער העברי פרי תכנונו של האדריכל אלכסנדר פרידמן, והוא נחנך בסוף שנת 1968 בטקס בהשתתפות שר החינוך זלמן ארן.

בבניין החדש התקיימו פעילויות מגוונות לילדים ולמבוגרים ששילבו עולים עם ותיקים. הבית הפעיל כ-100 חוגים בסוגי ספורט שונים, יוגה, ברידג', שחמט, דרמה ומוזיקה. בנוסף, פעלו במבנה החדש ספרייה ואולפן ללימוד עברית.

בית הנוער העברי כיום

צבא

בחודש מאי 1981 גויס רוני
לצה"ל, ושירת כנהג רכב קל
באזור המרכז.

במלחמת שלום הגליל רוני עבר משבר
נפשי קשה, אחרי שחברו הטוב ביותר
מבית-הספר ומבית-הנוער נפל בקרב.
הוא סיפר במכתב ובשיר על הקשר
שהיה ביניהם: "היינו חברים באש
ובמים, עברנו תקופת ילדות יפה, עם
חוויות, בעיקר בטיולים. תמיד הצלחנו
לצאת ממשברים ולעבור חוויות יפות
וקשות ביחד. בית-הנוער היה לביתנו
השני... התגייסנו באותו יום... היית
לסמל ולגאווה.
קשה לחיות בלעדיו".

תמיד בחברתך היינו הולכים בראש מורס, תמיד עם הצחוקים וחיוכים,
אהבת את הטבע, אהבת את הים מכל, אני זוכר בטיולים איך היינו
יושבים ושרים.

אהבת יותר מכל את השיר הזה אני זוכר
אני שותה לי ויסקי
אני שותה שמפניה
עם רוני ועם ניסים
ופריחה מנתניה
זה לא עוזר
אצלי כלב הלב בוער
נגנו נגנו לי שיר אחר...

ועוד הרבה השכנו שלשיה זה לבלות...

אני לא יודע למה דוקא אתה, אבל אני יודע שהרסת לנו את החיים.

קשה להמשיך לחיות בלעדיך, אתה חסר לנו, אבל, הלא למען מה נלחמנו
ואנו חייבים להמשיך. נזכור אותך לעד
פרח שנקטף
פרי ירוק שלא בשל

זכרון לאיציק ז"ל

אמרו שזה הגורל

אמרו שזה המחיר

אמרו שזה ביד ה'

ואם כן אז יש כאן אמת. זה לא האדם
הנכון. המלאך הנודע לשמחה ירד אל
הבנאדם הלא נכון. זה משול לאדם
שנכנס לגינה וקוטף את הפרח הכי יפה.

את איציק הכרתי לפני כ-10 שנים
כשבאתי ללמוד בביה"ס הכרמלי.

הייתי תלמיד חדש שהצטרף לכיתה
שכבר 3 שנים ביחד. הרגשתי זר ברגע
הראשון וברגע השני נתקלנו מבטנו
וחיוך שובה לבב של ילד מתוק חדר
אליי. הייתה זו ההכרות הראשונה שלנו
כשבהפסקה הוא בא אלי ודיברנו. (אני
לא זוכר על מה).

מאז נעשינו חברים באש ובמים כמו
שאומרים. עברנו תקופת ילדות יפה עם
המון חוויות בעיקר בטיולים. תמיד
הצלחנו אם זה לצאת ממשברים ביחד,
אם זה לעבור חוויות יפות וקשות ביחד,
תמיד ידענו להתגבר. ואז באה תקופת
בית הנוער.

יום אחד בא אלי איציק ואמר לי שיש
משחק כדורסל בבית הנוער וכדאי
שנלך ביחד. הסכמתי, ומאז לא הפסדנו
אף רגע של פנאי, אלא בבית הנוער זה
הפך לביתנו הראשון אז נוצרה חבורה
של 6 חברים בערך, וכאן באה תקופה
חדשה של מסיבות, טיולים, תמיד
שהיית חסר מייד הינו שואלים עליך
ומרגישים בחסרונך.

אהבת בעיקר לשבת בערבים עם
הגיטרה של יקי ולשיר שירי ארץ
ישראל.

תמיד היית עליז, תמיד בידרת אותנו בחיוך עם הגומות.
ידעת לפתור בעיות בשקט ובציעות, תמיד רצית שיהיה
טוב לכולנו, גם כשהיינו רבים, ידעת שבתוכך אתה
מתחרט ורק כשחייכת ידעתי שסלחת.

דיברנו הרבה על עתיד, על תפיסת מקצוע טוב, על
פתיחת עסק בשותפות, על הקמת משפחה.

התגייסנו באותו היום. אני זוכר זאת כאתמול, אהבת
את הצבא, דיברת על קורס קצינים ועל קריירה
בטיחותית, סיפרת על מסעות ואימונים קשים, אך לא
הרבתה כי ידעת שככל שתתאר לא ירגישו מה
שהרגשת.

את רוב חופשותיך היית מבלה עימנו.

כשאני נזכר בתקופת גיל 17, לא שיערתי שתהפוך
לאדם כזה. עם גיוסך היית צנום וקטן והפכת לגבר.
שמתי לב למבנה הגוף וגם בהתנהגות התעמלת יותר
מבעבר. היית לנו לסמל גאוות החבורה. תמיד כיסית
עלנו, תמיד חיכינו בקוצר רוח לחופשתך, היינו סופרים
את הימים.

תמיד בחברתך היינו הולכים בראש מורם, תמיד עם
הצחוקים וחיוכים, אהבת את הטבע, אהבת את הים
מכל, אני זוכר בטיולים איך היינו יושבים ושרים.

אהבת יותר מכל את השיר הזה אני
זוכר.

אני שותה לי וויסקי

אני שותה שמפניה

עם רוני ועם ניסים

ופריחה מנתניה

לי זה לא עוזר

אצלי בלב הכל בוער

נגנו נגנו לי שיר אחר...

ועוד הרבה השבנו שלישיה זה לבלות...

אני לא יודע, אבל אני יודע שהרסת לנו
את החיים.

קשה להמשיך לחיות בלעדיך, אתה
חסר לנו, אבל, הלא למען מה נלחמת
ואנו חייבים להמשיך. נזכור אותך לעד.

פרח שנקטף.

פרי ירוק שלא בשל.

רוני גולן

הכל בגלל האהבה

מילים: דפנה אילת
לחן: מסה פורסוויקו

אני רוקד עם מינה
אני רוקד עם דינה
אני רוקד עם סימה
ושוש מבנימינה
אי זה לא עוזר
אצלי הלב הלב בוער
נגנו נגנו לי שיר אחר.

אולי אתה יודע
אולי אתה שומע
למה היא אותי עזבה
אני רוצה לברוח
אני רוצה לשכוח
הכל בגלל האהבה.

אני רוצה לברוח
אני רוצה לשכוח
אני רוצה לשמוח
היין בא למוח
אי זה לא עוזר
אצלי הלב הלב בוער
נגנו נגנו לי שיר אחר.

הו למה זה בלי הרף
את בי תוקעת חרב
ולא נותנת לי תקווה
אפילו הירח
עלי כבר לא זורח
הכל בגלל האהבה.

אני שותה לי וויסקי
אני שותה שמפניה
עם ג'וני ועם ניסים
וששון מנתניה
אי זה לא עוזר
אצלי הלב הלב בוער
נגנו נגנו לי שיר אחר.

בבר של גברת קוקי
זמרת עם בוזוקי
עד אור הבוקר שם
נרקוד
נגנו לי שיר שמח
הלב שלי בורח
נגנו נגנו לי עוד ועוד.

במסגרת הקרב על הכפר סיל. כפר סיל היווה צומת דרכים אסטרטגי במלחמה, בשל מיקומו החולש על ציר החוף הלבנוני המוביל לעבר שדה התעופה הבינלאומי של ביירות ופרבריה הדרומיים. במטח הראשון נפגעו שבעה אנשים, ביניהם איציק כהן, שספג כדור במצח ונהרג במקום. חבריו סחבו אותו באלונקה מעל עשרה קילומטרים. ספד לו חברו הטוב רוני גולן: "את איציק הכרתי לפני כ- 10 שנים כשבאתי ללמוד בביה"ס הכרמלי. הייתי תלמיד חדש. הרגשתי זר ברגע הראשון, וברגע השני נתקלו מבטנו וחיוך שוב לבב של ילד מתוק חדר אליי... נעשינו חברים באש ובמים... יום אחד בא אלי איציק ואמר שיש משחק כדורסל בבית הנוער. הלכנו ביחד. ומאז לא הפסדנו אף רגע של פנאי. בית הנוער הפך לביתנו הראשון ונוצרה חבורה של חברים". מספר חודשים לאחר מכן רוני נפל חלל בעצמו. 38 שנים אחר כך – לפני שלושה ימים – עשרה מחבריו לפלוגה עלו להר הרצל, כדי לבקר את קבריהם, ושלחו את התמונות למשפחות שלא יכלה להגיע. הטקס ישודר כאמור במערכת הזום, וחברי המועדון מתכוננים לכך במלוא הרצינות. מרגש.

הוא כתב הספד לחבר הכי טוב שלו, ופחות מחודשיים אחר כך נהרג בעצמו. החברים ממועדון הנוער בעמק רפאים זוכרים את הנופלים, וגם הסגר לא יעצור את קיומו של הטקס. מועדון הנוער שבקצה רחוב הצפירה, אמנם נראה מעט מוזנח ומארח היום סניף של עזרא מרכז, אבל עומדת מאחוריו היסטוריה מקומית מפוארת. גדלו בו כמה מבכירי שחקני הכדורגל והכדורסל בירושלים. ניתן למצוא ביניהם את פפי תורג'מן, קפטן הפועל ירושלים בכדורסל לשעבר ואחד השחקנים המזהים ביותר איתה, יחד עם יוסי מזרחי – המאמן לשעבר של בית"ר ירושלים, ויהודה תובל ז"ל, שוערה האגדי של הפועל ירושלים, שנפל בלבנון בשנת 1985. "כל שנה מגיעים לאירוע שלנו בין 800 ל-1,000 איש, מכל רחבי הארץ", מספר מוטי גיגי, ממארגני הטקס. "גם השנה, למרות הקורונה, נקיים את הטקס בזום". מי שהתעקש על קיום הטקס למרות הנסיבות הוא בני כץ אשר מארגן אותו כל שנה, וכשמקשיבים לסיפורים שיש להם, מבינים גם למה. בשנת 1982, מוטי, יחד עם חבריו לשכונה אבי מזרחי ואיציק כהן ששרתו יחד איתו בגדוד 202 של חטיבת הצנחנים, נקלעו לקרב קשה בלבנון. הכוח

לפי בקשתו, עבר רוני לשרת באזור

אילת. בליל כ"ז באלול תשמ"ב,

14.9.1982, הוטל עליו להסיע חיילים

ממחנהו לכיוון אילת.

הכביש היה צר וחשוך, ורוני סטה

מהדרך. הג'יפ שהסיע התהפך במורד,

ורוני נהרג בתאונה.

רוני היה בן 19 בנופלו.

מפקד יחידתו כתב עליו להוריו:
"רוני נפל במילוי תפקידו, בעת שהסיע
חיילים בקרבת מחנה יחידתו.
הוא היה חייל שקט, מסור מאוד
לעבודתו ומקובל על חבריו ביחידה.
תכונותיו ואופיו הרשימו אותנו".

רוני הובא למנוחות בבית-הקברות
הצבאי על הר הרצל בירושלים.

רוני השאיר אחריו הורים, שני אחים
ואחות.

הנצחה

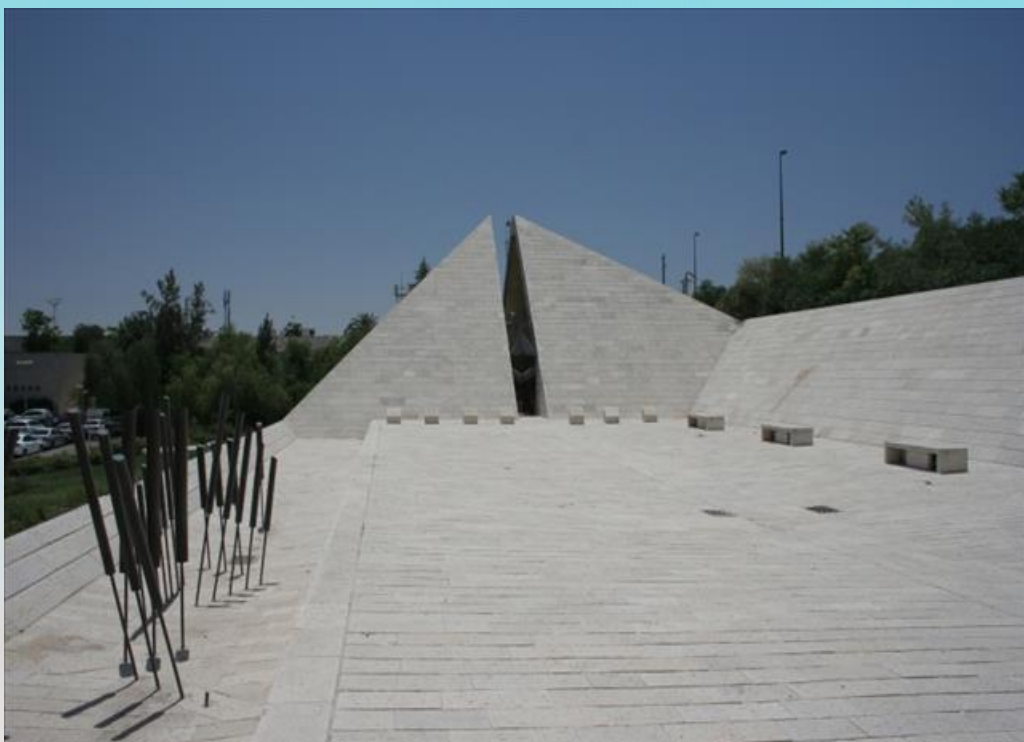

ארגון "יד לבנים"

החל מרעיון שהובא במכתבה של אם שכולה למערכות העיתונים בתום מלחמת העצמאות, והתפתח למוסד ארצי המייצג את המשפחות השכולות ונתמך על ידי משרד הביטחון, העיריות והמועצות המקומיות.

הארגון מפעיל כ-70 מרכזים ושלוחות במרבית ערי ישראל. בכל מרכז יש חדר זיכרון שבו מונצחים חללי אותו יישוב, ומתקיימות פעילויות חינוכיות ותרבותיות שונות להנצחת החללים.

במרכז בירושלים מונצחים החללים בני העיר וכן מי שבאו להגנתה ונהרגו ברחובותיה ושעריה, בכל מערכות ישראל מאז 1914.

יד לבנים, ירושלים

אנדרטאות הנצחה

בחרדת קודש אני מתכבד להדליק נר
לזכרם של חללי מערכות ישראל,
חברנו שנפלו, מראשית היציאה
מהחומות ולאורך כל שנות עצמאותנו
המדינית והציונית, מהווים תמרור זיכרון
לדרך חיינו ולמחויבות הלאומית
להנצחת זכרם. דרכם נותרה דרכנו
ומורשתם נר להמשך עשייתנו. יהי
זכרם ברוך!

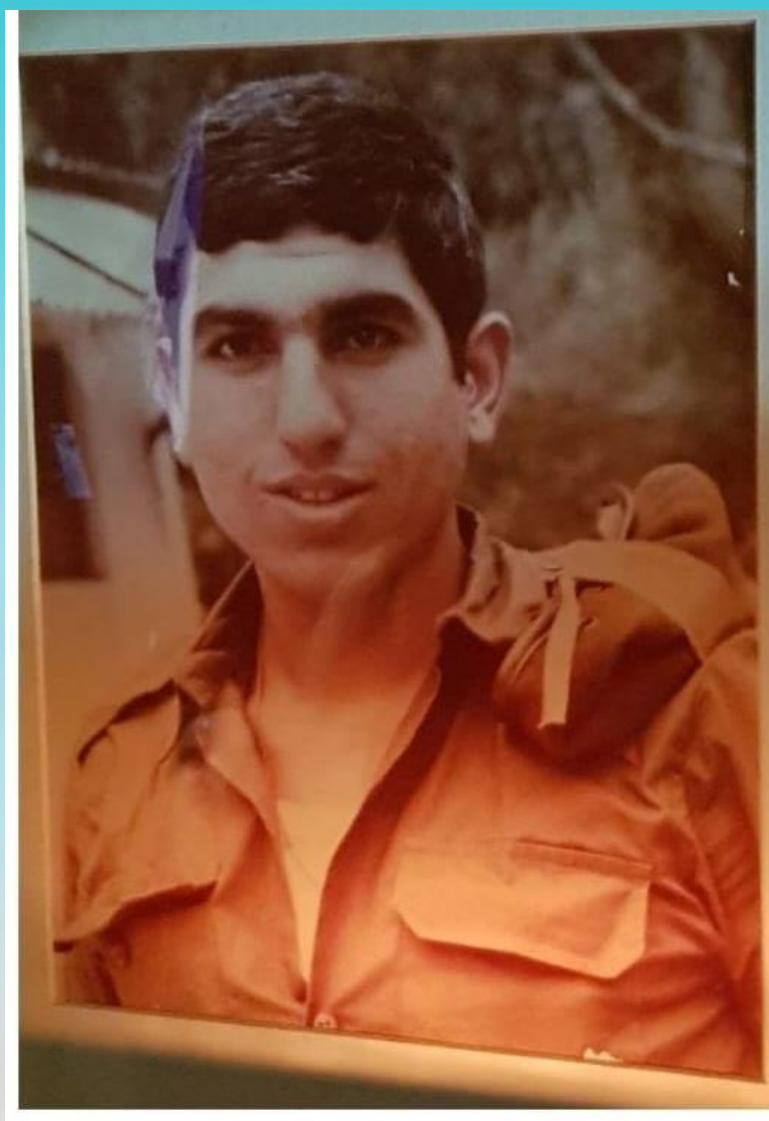
בני גנץ - שר הביטחון

שימור זכרם של חללי מערכות ישראל
הינו נתיב פועלנו ולאורו אנו פוסעים,
לזכר יקירנו לעולמי עד
"כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד".
משרד הביטחון - אגף משפחות
הנצחה ומורשת

בתמונה האב מרדכי גולן עם
הנכדים האחיינים של רוני גולן ליד
האנדרטה שלזכרו בעמק רפאים
בירושלים.

חוויות

מכתיבת

האלבום

דבר התלמידים

זיו כהן: למרות שהפרויקט אמור להיות קצת עצוב, כשהכנו את האלבום הרגשתי שהייתה אווירה טובה וכיפית עם מטרה ממש חשובה - להנציח חייל. למדתי הרבה על החייל ונהנתי להכיר אותו ואת הסיפור שלו.

זיו מזרחי: נהנתי מהשלב שבו ערכנו את האלבום בגלל שזה החלק שאני הכי טוב בו ושאני הכי אוהב.

מהאלבום למדתי על האדם שהגן על המדינה וזה עלה לו במחיר חייו. בזכות הסיפורים שלו אני מעריך יותר את החיילים שגנים עלינו כל יום.

דבר הסטודנטית

דבי מנצור: להציע את עצמי לעסוק בהנצחת חלל צה"ל הייתה משימה נפשית לא פשוטה, חששתי מאוד מהיכולת הנפשית שלי, אבל לתדהמתי גיליתי כוחות נפש שלא הכרתי עד היום, הפגישה עם ההורים ועם התלמידים העצימה את ידיעותי. לגלות נערים שכל כך מסורים לפרוייקט באמת מתוך ידיעה ללמוד, לגלות ולדעת.

להכיר דרך הסיפורים גיבורים שאהבו את ארץ ישראל והגנו עליה בכל מחיר. להכיר משפחות שפתאום הפכו להיות המשפחות של כולנו הכאב העצום וכוחות הנפש הגדולים ביותר. תודה לנערים המקסימים זיו מזרחי וזיו כהן על הרצינות על הנכונות והמסירות להכין ספר זה. תודה לאח זבולון גולן שעזר להביא חומרים על רוני גולן ז"ל.

הלוואי ונוכל להמשיך לעזור לך להפיץ את סיפורו של רוני גולן ז"ל